

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z oskarżenia prywatnego K. S.
przeciwko M. T. o popełnienie przestępstwa z art. 212 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 marca 2024 r.,
wystąpienia Sąd Rejonowego w Olsztynie
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na
podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Płocku.**

UZASADNIENIE

Prywatnym aktem oskarżenia z dnia 27 sierpnia 2021 roku K. S. oskarżyła M. T. o popełnienie czynu z art. 212 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2022 roku na podstawie art. 330 § 3 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. Sąd Rejonowy w Olsztynie umorzył postępowanie. Zażaleniem z dnia 21 lipca 2022 roku oskarżycielka prywatna zaskarżyła postanowienie Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 lipca 2022 roku. M.T. pismem z dnia 17 sierpnia 2022 roku wniósł o zwrócenie się przez Sąd Okręgowy w Olsztynie o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2022 roku Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyłączył wszystkich sędziów Sądu Okręgowego w Olsztynie od rozpoznania sprawy VII Kz 417/22 i sprawę przekazał do merytorycznego rozpoznania Sądowi

Okręgowemu w Lublinie. Sąd Apelacyjny wskazał, że okoliczności wskazane we wnioskach o wyłączenie mogą wywoływać wątpliwości co do ich bezstronności.

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2023 roku Sąd Okręgowy w Lublinie uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 5 lipca 2022 roku i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu sądowi. W dniu 16 lutego 2024 roku pełnomocnik oskarżonego M. T. wniósł o zwrócenie się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2024 r., II K 1252/21, Sąd Rejonowy w Olsztynie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

W ocenie sądu fakt, że oskarżycielka prywatna przez wiele lat pełniła funkcję sędziego Sądu Okręgowego w O., była przewodniczącą jednego z jego wydziałów, a w stan spoczynku przeszła stosunkowo niedawno, bo 1 marca 2023 r., przemawia za przyjęciem, iż z uwagi na relacje koleżeńskie łączące ją z sędziami tego sądu jako sądu nadrzędnego nad sądem rozpoznającym sprawa wymaga przekazania do innego sądu równorzędnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd dodał, że sędziowie Sądu Rejonowego w Olsztynie również utrzymywali z nią takie relacje, które uzasadniają wyłączenie ich od rozpoznania niniejszej sprawy. Poza tym, mąż oskarżycielki posiłkowej, który jest również kierownikiem katedry tego samego uniwersytetu, jest tym samym przełożonym Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie. Co więcej, mąż oskarżycielki prywatnej jako były sędzia Sądu Okręgowego był patronem na aplikacji dla części obecnych sędziów Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 37 k.p.k. wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu winno być uzasadnione dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 stycznia 2023 r., V KO 118/22 (LEX nr 3457904), „Dobro wymiaru sprawiedliwości musi być (...) rozumiane nie tylko jako wymóg zapewnienia bezstronności subiektywnej sądu, ale ma na celu także zabezpieczenie zewnętrznych pozorów bezstronności (aspekt obiektywny bezstronności).”

Fakt, że sprawa dotyczy oskarżenia prywatnego wytoczonego przez osobę, która w sądzie wyższego rzędu pełniła funkcję sędziego oraz przewodniczącego wydziału i z tej racji posiada relacje koleżeńskie zarówno z sędziami tego sądu, jak i sądu właściwego do rozpoznania sprawy, przemawia za potrzebą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Zwrócić należy jednak uwagę, że w badanej sprawie zachodzą dodatkowe wcześniej wymienione okoliczności uzasadniające taką decyzję, w tym między innymi zależność między Prezesem Sądu Rejonowego a mężem oskarżycielki prywatnej, który jest [...] na Uniwersytecie [...]. Jako były sędzia pełnił on rolę patrona na aplikacji wielu sędziów Sądu Rejonowego w Olsztynie. Sama oskarżycielka prywatna jest również kierowniczką katedry na tym uniwersytecie, z czym wiążą się zależności między nią a sędziami-pracownikami tej katedry i ich małżonkami. Te okoliczności, które pozwalają na stwierdzenie, że oskarżycielka prywatna posiada rozległe kontakty towarzyskie i relacje koleżeńskie w środowisku sędziowskim w Olsztynie potwierdza potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

Rozpoznanie tej sprawy przez Sąd Rejonowy w Olsztynie może bowiem stwarzać u stron postępowania, jak i w opinii publicznej, przeświadczenie o tym, że opisane wcześniej relacje miały wpływ na decyzje Sądu Rejonowego w Olsztynie. Bez względu na to, czy taki wpływ rzeczywiście by nastąpił, to obowiązek dbania także o zewnętrzne pozory bezstronności wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[PGW]

[a!]